

SKRU PÅ LYSET

 Ja vel. Er dette . . . [En broder sier: “*Dette* er mikrofonen din.”—Red.] Er dette hovedmikrofonen? Takk, sir. [“*Dette* er mikrofonen som virker.”] Ja, sir. Ja vel. Jeg så at de fikk litt ekko bak der, og derfor . . . God morgen, venner. Kan dere høre meg bra bak der? [Forsamlingen sier: “Ja.”] Det stoppet det. Takk.

2 Jeg er virkelig en privilegert person denne morgenen, som får komme hit til denne plattformen, etter disse praktfulle vitnesbyrdene som ble gitt; for å prøve å—å legge litt mer til det disse mennene har sagt, for å bringe velsignelser til oss som vi har gledet oss over denne morgenen. Nå, jeg la merke til at noen av dem var veldig . . .

3 [Det er ekko i forsterkeren. En broder sier: “Jeg tror vi må sette den, denne, i midten, broder Branham.”—Red.] Ja vel, sir. Er det bedre?

4 Med noen av mennene her, hvordan de har talt, og de fleste av dem . . . Vel, alle her oppe hadde et klart, skinnende vitnesbyrd. Hvor jeg setter pris på det, det fine vitnesbyrdet for Herren!

Nå skal vi nærme oss Ordet.

5 Og jeg har denne uken bestemt meg for å ikke holde folk sittende i to eller tre timer for å høre på meg. Jeg skal fortelle dere hvorfor jeg—jeg gjør det, venner. Jeg er utdannet, og jeg kan bare tale ved inspirasjon. Nå, en mann som har en utdanning, han kan også bli inspirert; men han kan forklare det han snakker om ved utdannelsen sin, trekke fram ord som lar folket forstå hva han snakker om. Uten utdanning, må jeg bruke symboler fra naturen for å uttrykke inspirasjonen jeg får. Og det gjør det ganske vanskelig noen ganger, for folket å virkelig forstå. Vi ser at jeg var veldig urolig for det inntil jeg oppdaget i Bibelen at Gud gjorde det på samme måte, samme fremgangsmåte.

6 Vi legger merke til, som Døperen Johannes, så har vi ingen dokumentasjon på at han hadde utdanning, og så, da han—da han kom ut av villmarken, begynte han å tale til det—det . . . forsamlingen sin, datidens menighet. Og vi legger merke til uttrykkene han brukte. Han sa: “Ormeyngel.” Ser dere, det var det han var vant med, naturen og villmarken; med andre ord, noe som var sleipt og slimete og forførende. Nå, en annen mann kunne kanskje klart å komme med et ord som ville ha vært “bedragere” eller ett eller annet ord han kunne ha brukt for å uttrykke det. Men Johannes brukte ordet “slange”. Jeg tror alle forstod hva han snakket om.

7 Så da sa han: “Tro ikke at dere kan si med dere selv at ‘vi tilhører *dette* og vi tilhører *det*’, for jeg sier dere, Gud er i stand

til av disse steinene her”, ser dere, ser dere, ikke en annen stor en. “Gud er i stand til av disse steinene.” Han uttrykte det i naturen.

⁸ Og også: “Øksen er lagt ved roten av treet.” En eller annen god, utdannet broder med den samme inspirasjonen, kunne ha sagt: “Han vil utslette.” Han sa: “Øksen ligger ved roten av treet.” Det utsletter det uansett, ser dere, så han—han visste at det var det. Han hadde bare disse uttrykkene, for han hadde kanskje aldri fått noen utdanning.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

⁹ Jeg har forespørslers om bønn her. Som er min tjeneste, å be for de syke. Jeg har noen forespørslers her inne, noen virkelig spesielle forespørslers. Og jeg vet at det er mange her inne. Og hvis det er noen, denne morgenen, som ønsker å bli husket? Vel, hvis dere bare vil løfte opp deres hender til Gud, si: “Jeg . . .” Bare tenk på forespørslene deres nå mens vi ber.

¹⁰ Vår Himmelske Far, vi nærmer oss Din Hellighet nå, i Navnet til Ditt Hellige Barn, Herren Jesus, for å be denne bønne for hver enkelt av de som har skrevet ut sine forespørslers, som jeg har her i hånden min. Spesielt denne broderens unge, vakre datter som har blitt alvorlig skadet i den ulykken. Jeg ber for det barnet, Herre. Og jeg ber for alle de andre forespørslene. Og de som er skjult for oss nå, bare kjent for de som løftet sin hånd; men Du er den uendelige Gud, og Du kjenner ethvert motiv og alle våre forespørslers. Vi ber om at Du må svare. Fordi Du har lovet det, tror vi på det.

¹¹ Og vi ber nå om at Du må ta disse få ordene som vi skal lese og inspirere dem for oss, Herre, mens vi venter på Deg. Må Den Hellige Ånd komme nær til hver enkelt og åpenbare for oss tydningen av Ordet. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹² [Om mikrofonen, en broder sier: “Broder Branham, kunne vi teste den og se om den fungerer?”—Red.] Ja, sir, broder, bare ta deg til rette. Det er helt i orden. Mens jeg nå går til, jeg har en . . .

¹³ Før kunne jeg huske Skriftstedene mine og slikt uten å ha et—et notat, men siden jeg har passert tjuefem, så fungerer ikke det så godt. Jeg må huske det ved å skrive det ned. Nå skal vi . . .

¹⁴ Er den bedre? Kan dere høre den bedre? Nei. Bakerst rister de på hodet. Kanskje . . . [En broder sier: “Du må stå rett foran den.”—Red.] Må stå . . . [“Rett foran.”] Riktig. Og hvordan er det på *denne* måten, kan dere høre den? Hva med *den*, den bedre? Fint. Det er bra.

¹⁵ Nå ønsker jeg å rette oppmerksomheten deres mot—mot Jesaja 42,1-7, og også til Matteus 4,15-16.

Se min tjener som jeg holder oppe, min utvalgte, i ham har min sjel velbehag. Jeg har lagt min ånd på ham. Han skal føre retten ut til hedningefolkene.

Han skal ikke skrike og ikke rope, og heller ikke la sin røst høres på gaten.

Et knekket rør skal han ikke bryte, . . . rykende veke skal han ikke slokke. I trofasthet fører han retten fram.

Han skal ikke utmattes og ikke knuses før han har grunnlagt retten på jorden. Fjerne kyster venter på hans lov.

Så sier . . . HERREN, som skapte himmelen og strakte den ut, som bredte ut jorden med alt som vokser opp der, som gir brød til folket som bor på den og ånd til dem som ferdes på den.

Jeg HERREN, har kalt deg i rettferd og holder fast i din hånd. . . . bevarer deg og gir deg som en pakt for folket og et lys for folkeslagene.

For at du skal åpne . . . blindes øyne og føre ut . . . fanger fra fengslene, og føre dem som sitter i mørket, ut fra . . . fangehuset.

¹⁶ Og nå i Matteus 4, begynner med det 12. verset, vi leser dette.

Da Jesus hørte at Johannes var blitt satt i fengsel, dro han til Galilea.

. . . forlot Nasaret og kom og bosatte seg i Kapernaum, som ligger ved sjøen, i Sebulon- og Naftalitraktene.

Dette skjedde for at det skulle oppfylles som var talt ved profeten Jesaja, når han sier:

Sebulonlandet og Naftalilandet, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea:

Det folket som satt i mørket, har sett et stort lys, og over dem som satt i dødens land og skygge, har lyset gått opp.

Fra den tid begynte Jesus å forkynne . . . si: Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær.

¹⁷ Herren velsigne Sitt Ord! Nå, emnet mitt denne morgenen er: *Skru på Lyset*. Og jeg skal gjøre det så raskt som mulig, slik at dere kan komme dere ut i tide for det neste møtet, som vil begynne om cirka førtifem minutter.

¹⁸ Dere vet, herr Mc Anally, jeg tror han er til stede. Jeg så lastebilen hans utenfor. For en stund siden satt vi, det var en av de første turene mine hit til Arizona for å gå på jakt. Vi satt her ute i nærheten av Overtroffjellet. Jeg hadde hørt om det i lang tid, og hørt mange av legendene som hadde blitt fortalt om Overtroffjellet. Jeg husker at jeg så etter det, den første gangen; det var før daggry, og en stor spøkelsesaktig skygge hang øst for meg, som var kjent som Overtroffjellet. Jeg hadde hørt om indianerne, hvordan de ikke ville gå i nærheten av det, hvordan de var redde, hvordan spanjolene hadde behandlet dem ille i

tidligere tider da de var på jakt etter gull. De hevdet at onde ånder levde i det. Alt dette vekket nysgjerrigheten min. Men jeg hadde bare en lommelykt til å se Overtrofjellet med, til å begynne med.

¹⁹ Og jeg kikket på det, etter en stund begynte solens lysstyrke å bevege seg over mørket. Og da den gjorde det, skilte den mørket fra lyset, og presset mørket tilbake. Til slutt reiste den seg i hele sin fylde, opp over toppen av fjellet, og det viste Overtrofjellet akkurat slik det var. Det lyste opp og viste hva det var. Og alle spøkelsene og frykten jeg hadde for Overtrofjellet, blåste helt bort da solen skinte på det i sin kraft.

²⁰ Solen er kongen over alle lysene på denne jorden, blant de naturlige lysene. Uansett hvor mye kunstig lys vi kan ha, og hvor mange sterke elektriske stråler vi kan fremstille; når solen står opp, så blekner alle dem andre.

²¹ Det er det samme med Guds Ord. Når Guds Ord reiser seg, fordunster all overtro, denominell fanatisme og slikt bort, og det viser nøyaktig hva det er. Gud sa i begynnelsen: "La det bli lys." Lyset kommer bare, det sanne Lyset, Kongsllyset, kommer ved Guds Ord. Gud skilte lyset fra mørket i begynnelsen. Og Guds Ord manifestert, skiller alltid Lyset fra mørket.

²² Mennesker kan stå frem med *dette*, *det* eller *hint*; ismer kan oppstå, kommunisme, fascisme, og alle andre ismer kan oppstå; overtro, kulter, hva enn det kan være, kan oppstå. Men når Kongsllyset fra Bibelen kommer frem, vil all vantro og slikt . . . Men, ser dere, vi vet at det er der, men inntil Det blir stadfestet, beviser Sitt Lys; så har vi ingen rett til å argumentere imot Det, for Det overgår alle andre lys. Jesus sa: "La ethvert menneskes ord være løgn, og Mine være Sannheten." Hans Ord overgår alle andre menneskers ord, over alt, hva som helst. Hans Ord er Lys.

²³ Og vi vet at det i begynnelsen må ha vært tåkete og dystert og mørkt mens jorden roterte, og da visste Gud at Han trengte lys. Nå, Hans frø var allerede i jorden, fordi Han hadde plantet det der. Nå trengte Han lys for å bringe fram frøet, for å få frøet til å leve, for frøet var allerede der.

²⁴ Akkurat som det er i hver tidsalder, har Gud sagt oss på forhånd hva som ville finne sted i enhver tidsalder. Det eneste Han trenger er manifestasjonen av Guds Lys over Skriften, for å få det til å leve for den tidsalderen. Bare . . . ? . . . Og det vil gjøre det så lenge Lyset kan komme til Ordet. Hvis Ordet er befruktet, vil Det få det til å leve hvis det er et løfte for den tiden.

²⁵ Du kan plante hvete på ett tidspunkt, eller et frø på et annet tidspunkt. Noen planter vokser saktere enn andre, for det avhenger av årstiden.

²⁶ Guds Ord kommer til sin tid, loven og nåden og så videre, slik vi har gått igjennom ned gjennom tidsalderne. Og hver gang blir

det opplyst av manifestasjonen av Lyset som sprer ut Livet som er i Frøet.

27 Ved Guds Ord skinner solen i dag, fordi selve den solen vi gleder oss over, er Guds Ord manifestert. Nettopp dette sollyset som vi ser på utsiden, er ikke noe annet enn Guds Ord, da Han sa: “La det bli lys.”

28 Og hva om Han hadde sagt: “La det bli lys”, og det ikke ble noe lys? Da var det ikke Gud som talte. Når Gud sier: “La det bli”, så vil det bli. Og så finner vi ut at solen, som vi nå gleder oss over, er manifestasjonen av Guds Ord talt i 1. Mosebok.

29 Og vi innser at Guds Lys for tiden er Hans Sønn. Den var s-o-l; denne er S-ø-n-n-e-n. S-ø-n-n-e-n er Bibelen. Han var . . . “I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” Hebreerne 13,8: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Det er Guds Ord hele tiden. Det var Kristus i Noah. Det var Kristus i Moses. Det var Kristus i David som en forkastet konge som så opp over byen; der Kristus åtte hundre år senere satt og gråt over byen, som en forkastet Konge, akkurat slik David hadde vært. Det er alltid Kristi Ånd. Og den fulle manifestasjonen av Guds Ord ble gjort kjent gjennom Jesus Kristus, Guds Ånd.

30 Intet liv kan komme uten lys. Lys produserer; lys produserer liv. Det kan ikke bli noe liv—liv uten lys, naturlig eller åndelig. Det må til.

31 Og Lyset kan bare komme ved Guds Ord. Guds Ord er Lyset når Det blir manifestert. Det er bare et Frø som ligger der, slik Gud plantet alle frøene.

32 Kroppene våre var på jorden før . . . vel, vel, før det var noe lys her, noe liv her eller noe; kalsium, kalium, petroleum og kosmisk lys, hva som helst, det var her—var her da Gud skapte jorden. Det trengte bare Hans talte Ord for å bringe det til eksistens, akkurat som det gjorde med planteliv, eller treliv, hva, eller hva slags liv det måtte være.

33 Ingenting kan leve naturlig eller åndelig, uten Hans Lys, og Hans Ord er Lys og Liv.

34 Men når Han sender Sitt Lys og gjør Det kjent for folket, og Det så blir forkastet, hva da med det? Det er det vi ønsker å snakke om denne morgenen: å forkaste dette Lyset, av dem Det er sendt til, forkaster akkurat som på den tiden. “Se Min tjener, som Jeg har Mitt velbehag i.” Han er Lyset til hedningene. Han er verdens Lys. Han var verdens Lys, men Han ble forkastet. Det er det som er trist.

35 Og det gjentar seg hver gang Gud manifesterer Sitt Lys, verden selv forkaster Lyset. Hvorfor? Det er skrevet der i Bibelen. I hver tidsalder, har Gud tildelt en viss del av Sitt Ord for hver tidsalder, og Han sender alltid noen til å manifestere det Ordet.

³⁶ Jesus hadde blitt profetert i fire tusen år, at Han ville komme, Messias. Og da Han kom, manifesterte Han ethvert løfte for Messias. Men likevel visste menneskene i verden, menighetene og så videre, ingenting om Ham, så, for de hadde kommet inn i noe annet som hindret dem i å vite Dette. Nå, hva om en—en mann bare . . .

³⁷ Vi skal se på den naturlige delen. Hva om en mann, som er født her for å vandre i sollyset, det Gud har skapt for ham, og før du vet ordet av det, lukker han øynene, løper ned i kjelleren, lukker døren, trekker ned rullegardinene og bare nekter å innse at solen skinner? Han forneker dens privilegier. Han forneker dens varmende stråler, dens livgivende kilde. Han forneker lyset som den sprer slik at han kan se hvor han går, hvor han kommer fra. Han forneker det. Hva ville du si til en mann som har trukket ned rullegardinene, eller løpt ned i kjelleren og skrudd av alt lyset overalt, og ganske enkelt nektet å innse at solen skinte? Det er noe mentalt galt med den personen. Alle vet det. Et naturlig sinn vil fortelle deg at det er noe galt med den personen, at han er, han er—han er . . . Noe har skjedd med ham. Han har mistet forstanden.

³⁸ Vel, på samme måte er det i tiden vi lever i, når en person skjuler seg bak en—en eller annen slags unnskyldning for å ikke anerkjenne Evangelielyset slik Det skinner fram som Det gjør i dag. Når et menneske snur seg bort fra Det bevisst, går inn i noe og trekker ned gardinen, sier: “Jeg tror ikke på Det”, så er det noe galt med den personen. Det er ganske enkelt ingen måte å komme forbi det. Det er noe galt. Noe har skjedd med ham. Og vi finner ut at det er så, så mye av det i dag.

³⁹ Nå, Jesus var summen av alle de inspirerte profetenes vitnesbyrd. Og all profetien deres ble brakt til Lys i Hans tidsalder, som hadde blitt profetert for Hans tidsalder. Han tente på ethvert Ordlys som var i Bibelen, som var profetert om Ham. “En jomfru skal bli med barn.” Hun ble det. Ja vel. “Hans Navn skal kalles Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far.” Han var det. “Og de blindes øyne skal se.” De gjorde det. Alt som var profetert om Ham skjedde da Han kom på jorden.

⁴⁰ Og hvorfor folket ikke kunne se det, det var . . . Det virker rart for oss nå, fordi vi ser bakover i et bakspeil. Men visste dere det, at hvis du fortsetter å se bakover på den måten, så vil du krasje? La oss se på det som ligger foran oss.

⁴¹ Det var det de gjorde. Grunnen til at de gjorde det, var fordi de levde i gjenskinnet fra et annet lys. De levde i gjenskinnet fra lyset fra en annen tid.

⁴² Og det er det jeg tror er galt med verden i dag, venner, er fordi vi prøver å leve i et gjenskinn fra et lys som skinte i en annen tid. Et gjenskinn er et falskt lys.

43 Akkurat som en luftspeiling på veien. Vi går nedover veien og ser en luftspeiling. Det er en misoppfatning av solen. Og når du kommer dit, har det ikke frembrakt noe annet enn noe falskt. Fordi du kan ikke gå i solens skinn, fordi det er en luftspeiling, viser deg alltid noe som ikke eksisterer.

44 Og når folk prøver å fortelle deg at Jesus Kristus ikke er den samme i går, i dag og for evig, så fører de deg inn i en luftspeiling. Det er alt. Og når du går inn i menigheten og blir medlem av menigheten, en eller annen kald læresetning eller noe lignende, så er det ingenting der, ikke noe mer enn du hadde i verden.

45 La meg fortelle deg noe. Forkast ikke Lyset fra Evangeliet om Jesus Kristus, som bringer Den Hellige Ånds varme stråler over deg, gjør deg til en ny skapning i Kristus Jesus. Prøv ikke å vandre i gjenskinnet fra en annen tid. Nå, det gjenskinnet kan ha vært helt i orden i den andre tiden, det kan ha vært helt i orden for dem.

46 Det viste seg å være sant på vår Herre Jesu tid. Han var det Skriftsmessige Lyset for den tiden. Han var Lyset. Han var ikke Lyset før Han kom på jorden for å stadfeste Løftesordet. Dere vet, Han sa der: "Johannes var et klart og skinnende lys, og dere elsket å vandre i hans lys for en tid."

47 Ja visst, fordi Jesaja profeterte om Johannes syv hundre og tolv år før hans fødsel, at: "Røsten av en ville rope i villmarken." Og så også Malakias, den siste av profetene, fire hundre år før hans komme, i det 3. kapitlet av Mal- . . . av Malakias, sa han: "Se, Jeg sender Min budbærer for å rydde vei for Mitt åsyn."

48 Her var Johannes på jorden og brakte det skrevne Ordet til liv. Han var røsten av en som roper i villmarken, og han . . . beredte også veien foran Messias. Og Jesus sa: "Dere elsket å vandre i lyset hans, fordi han var lyset, klart og skinnende lys."

49 Og Johannes, han sa: "Nå må jeg avta, lyset mitt må blekne, fordi (hvorfor?) jeg har fullført oppdraget mitt, det som var profetert om meg. Hør Ham! Han er den Ene. Følg Ham." Det levde i den tiden, det beviste dette.

50 Nå, jødene trodde at de tilba i det sanne Lyset. De trodde de tilba denne samme Gud som de forkastet. Nettopp den ene som de trodde de tilba, korsfestet de. De gjorde narr av selveste Gud, og gjorde Ham til latter for folket, selveste den Gud som de trodde de tilba.

51 La meg si dette med ærbødighet og respekt, men for å bringe Lys, fordi, som vår broder sa for en stund siden, så er det senere enn dere tror det er. En av disse dager kommer noe til å skje, det kommer til å være for sent. Folket vil ta dyrets merke uten engang å vite hva de gjør. "Om blinde leder de blinde, vil alle falle i grøfta", sa Jesus. Og det er senere enn vi tror. Mange ærlige mennesker følger det, uten engang å vite hva de gjør.

⁵² Men tiden er nær nå når Lyset skinner, Evangeliets Lys, i Dets kraft fra Jesu Kristi oppstandelse, som manifesterer Seg Selv at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Han tildelte det for denne tiden. De tingene som Han lovet for denne tid, må skje i denne tid. Hvis menigheten ikke vil ta imot Det, er Gud i stand til å oppreise barn for Abraham av disse steinene. Han vil få formidlet Sitt Budskap, for Han har alltid gjort det. Han vil alltid gjøre det.

⁵³ Folk tror at de vandrer i Lyset, fedrenes tradisjoner, og før en vet ordet av det, vandrer de i gjenskinnet fra et lys, ikke det samme Lyset, forkastet selve Lyset som de hevder at de tilber.

⁵⁴ Hans gjerninger stadfestet helt og holdent Hvem Han var. Jesus Selv sa: "Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Ewig Liv, og det er De som vitner om Meg. Hvem kan anklage Meg for synd?" Han sa: "Hvem kan bevise at Jeg har sagt noe, eller et hvilket som helst utsagn Jeg har kommet med, at den Himmelske Far ikke har stadfestet det gjennom Meg?" Har bevist for dere at Han var Lyset for tiden, fordi det var fullstendig profetert at denne Messias skulle være på denne måten, og her var Livet i full blomst, men tradisjonene deres hadde atskilt dem fra det sanne Lyset fra Ordet.

⁵⁵ Fariseere, saddukeere, herodianere, og hva det kunne være, de hadde gjort verden så komplisert, slik de gjorde i alle tidsaldre, at de ikke kunne se det sanne Lyset. Det forblindet øynene deres. De var vant med å vandre i gjenskinnet: "Neste dag vil det bli *dette*, og i morgen vil det bli *dette*. Vi vil bli medlem av *dette*, og det vil bli *det*. Vi vil bli medlem av *det*." Vi ser at det er en falsk luftspeiling.

⁵⁶ Jesus Kristus er like så virkelig for menneskets hjerte i dag, som Han alltid har vært. Hans kraft og Hans levende Nærvær er like så virkelig i dag som det alltid har vært. "Se, en liten stund, og verden ser Meg ikke lenger. Kosmos, 'verdensordenen', vil ikke se Meg mer. Men dere skal se Meg; for Jeg vil være med dere, til og med i dere, til verdens ende. De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også, selv større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far."

⁵⁷ Det store løftet gjelder i dag. Verden er så blinde som de kan få blitt, men det er et "dere som skal se Meg", og det er det vi prøver å forstå i dag. Hva det fulle Evangeliet betyr, er å uttrykke Jesus Kristus i kraften av Hans oppstandelse, og hele fylden av Hans løfter; at Den Hellige Ånd manifesterer disse tingene og gjør dem rett, som Gud har lovet, og Han vil gjøre det. Ja, sir.

⁵⁸ Han hadde blitt fullstendig stadfestet ved Ordet og ved gjerningene som Han gjorde, men ingen av dem ville tro det. Beviste at Hans Lys var Ordet! Ordet sa det: "Gransk Skriftene."

⁵⁹ Men tradisjonene deres som de levde i, et gjenskinns fra en annen tidsalder! De sa: "Vi tror på Moses; Moses som vi tror

på. Vi vet ikke hvor Du kommer fra. Hvor har Du fått Din utdanning? Hvordan kan Du bevise at Du er *Dette*?"

⁶⁰ Hans gjerninger vitnet om Hvem Han var, om de bare hadde lest Bibelen. De leste Den, men de kunne ikke se Det. "Mine gjerninger identifiserer Meg."

⁶¹ En mann er kjent ved sine legitimasjonspapirer, Guds Ords legitimasjonspapirer, hvis han er sendt av Guds Ord og med Guds Ord. Samme i enhver tidsalder! Det har alltid vært.

⁶² Vi kan ikke leve ved gårdsdagens lys. Gårdsdagens lys er historie. Vi vet ingenting om det. Du kan ikke bli varm i dag av solen som skinte i går. Det er det som er galt med menighetene i dag. Det er det som er galt med folket, de prøver å leve ved det som skjedde i går. Du kan ikke bli varm av en malt ild. Så visst ikke, den har ingen varme i seg. Gårdsdagens sol har ingen varme i seg.

⁶³ Sollyset er sendt til jorden i det naturlige, for å modne kornet for den kommende høst. Hver dag bringer fram en ny sol. Solen som skinner i dag bringer fram hveten i Canada; den samme solen, vel, hvis det ikke hadde . . . ikke hadde vært sterkere sol enn det, førstkommende juli eller august, kunne det aldri modne kornet. Det må bli sterkere og kraftigere, hver dag vokser og modnes det, for å bringe fram kornet.

⁶⁴ Nå, hvis kornet selv, hvis det begynner å modnes, kornet utvikler seg, hvis det holder seg til kornet, vil det bare utvikle kornet. Hver dag bygges agnen rundt det, bestanddelen kalsium og hva enn som går inn i det, rett inn i kornet, etter som solen blir sterkere.

⁶⁵ Men hadde du tatt solen som skinner i august, og satt den på hveten i dag, så ville den drepe den. Ja visst, du kan ikke gjøre det. Det må komme i sin tid. På samme måte må Guds hvete og korn modnes akkurat i sin tid, den tiden Det er i. Men hvordan kunne en sol . . . Vel, hveten ville dø, fruktene ville dø av solen som lever i dag, som skinner i dag, rettere sagt. Dens kommende høst er i modning. Kornet skulle modnes med lyset.

⁶⁶ Men saken er i dag, at menighetskornet ikke vil modnes. Det ønsker å forbli som det var tilbake på Moodys tid, Sankey, Finney, Knox, Calvin. De var helt i orden, de var lyset for tiden.

⁶⁷ Men dette er en annen tid. Dette er en annen dag. Nå har Evangeliet kommet til et langt fremskredent stadium; Det kommer til sin modenhet. Derfor kan vi ikke leve i det Luther sa, Wesley sa, eller resten av dem. Vi lever i Lyset som var forutsagt for denne tid. Vi er i den syvende menighetstid, ikke den tredje eller fjerde menighetstid. Kornet skulle være i stand til å ta imot Det. Hvis det ikke gjør det, faller det ned og Det blir ikke til noe. Kornet blir modnet ved Lyset hvis det går videre med Lyset.

⁶⁸ På samme måte skulle menigheten bringe fram brødet for enhver tidsalder, for Jesus ga påbud om at: “Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

⁶⁹ Brødet vi trenger er i Bibelen. Det er den komplette åpenbaringen av Guds plan. Det er den komplette åpenbaringen av Jesus Kristus. Vi legger ikke noe til Det, eller tar noe fra Det; hvem enn som gjør det, hans navn vil bli tatt ut av Livets Bok. Vi trenger ikke legge noen læresetninger til Dette. Det er skrevet nøyaktig slik Det er ment å være. Vi legger ikke noe til Det, tar ingenting fra Det, forkynner Det nøyaktig slik Det står, og Gud er, vil manifestere det. Ethvert løfte som Han lovet, Han vil manifestere det på akkurat samme måte. Vi skal ikke ta fra Det eller legge til Det. Bare la Det være slik Det er.

⁷⁰ Men, ser dere, i dag ser vi at folk er omtrent som de var på den tiden der, prøver å leve tilbake i et gjenskinn. Menigheten skulle modnes etter som hveten modnes, “for mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Guds Ord, Livets Brød.” Ikke bare deler av Ordene; ethvert Guds Ord, enhver tidsalder! Ikke bare bli der og spis bønner og poteter hele tiden. Det er andre ting som følger med det, når vi går inn i den fullstendige menyen til Guds store Festmiddag som er plassert fremfor Hans folk, Den Hellige Ånds kraft, gleden i Den, og kraften og Ånden som er gitt. “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Fordi Jeg lever, skal dere leve også.” Løftene som Jesus ga til Sin Menighet, og likevel ser vi i dag at mennesker prøver å gå langt tilbake til en eller annen svunnen tidsalder.

⁷¹ Luthers tidsalder, det var en stor tidsalder. Han så manglene til Den katolske kirke, så nattverden. Den, den unge presten, han så at det var feil, “det var ikke bokstavelig talt Kristi legeme”, det var et stykke brød som—som de hadde velsignet. Og han så at, “vinen ikke var Blodet bokstavelig talt”, men at det symboliserte Blodet. Derfor protesterte han imot det fordi tiden for det var kommet. Og uansett hvor mange prester de hadde, og hva mer de hadde, så fikk Gud tak i en mann som kunne få lyset til å skinne. Amen. Han tok imot: “Rettferdiggjørelse ved tro”, og han fikk lyset i den lutheranske tidsalder til å skinne. Etter det kom, det fullførte sin tid.

⁷² Det kom en annen tid da menigheten skulle komme bort fra syndene sine og bli helliggjort. Så kom John Wesley, en liten anglikansk mann borte fra England der, som tilhørte den anglikanske kirke, men han så lyset i Evangeliet. Det var tiden for at Filadelfia Menighetstid skulle komme fram. Og da han gjorde det, forkynte han det andre nådesverket, en helliggjørelse ved Jesu Kristi Blod. Det var ingenting som kunne holde stand i dets lys. Han ble sett på som en fanatiker akkurat som Luther ble, men han protesterte mot alt det resten av dem hadde, og lot lyset skinne fram, fordi det var lyset for tiden. Gud fant en mann, John Wesley, som kunne skru på lyset.

Han fant . . . og også en Luther, som skrudde på lyset for den tidsalderen.

⁷³ Så dukket pinsebrødrene opp. De kom tilbake i sin tidsalder med restaurasjonen av gavene, gjenopprettet gavene tilbake, tungetalen, helbredelsesgavene og slikt til menigheten. Nå, de gjorde nøyaktig det Skriften sa de ville gjøre, og da de gjorde det, manifesterte de det. Det er helt riktig.

⁷⁴ Men er du klar over at vi har beveget oss videre fra det? Vi er i Brudens tid, utvelgelsens tid, den tiden som (Bruden) de sa vi ville få. “Alt det den fortærende gresshoppen levnet”, sa Joel 2,28, “alt det den fortærende gresshoppen levnet, åt den tyggende gresshoppen opp; og alt det den tyggende gresshoppen levnet, åt den store gresshoppen opp.”

⁷⁵ Hver enkelt av de organisasjonene, hvis dere har lest Bibelens Syv Segl, så gikk hver enkelt av reformatorene ut og forkynnte Ordet, men lot noe utebli. Hva gjorde de så etter at reformatorene var borte og lyset begynte å blekne bort? I stedet for å gå videre inn i større Lys, så organiserte de det. Og da de organiserte det: “Vi tror *dette* Lyset. *Dette er Lyset! Dette er Det.*” Hva gjorde de? Så kom Wesley på banen og trakk seg bort fra dem.

⁷⁶ Hva gjorde Wesley? De organiserte det etter ham, og hans—hans bror, John og—og Charles, og så kom Asbury og dem, og etter deres tid organiserte de det som ble kalt metodistkirken. Hva gjorde de? De forkastet videre Lys. De bare sa: “*Dette er Lyset. Dette er Det.*”

⁷⁷ Så kom pinsevennene og viste dem at Gud fremdeles sender ned dåpen i Den Hellige Ånd. Han bringer fremdeles ned Sin helbredelseskraft, som de har forkastet. Hva gjorde de? De skilte seg fra dem, fordi det var et annet lys.

⁷⁸ Hva er det nå? Det har gått rundt seksti år, pinsevennene har organisert seg: “Vi er *dette*, vi er *det*”, og Gud har gått rett bort fra det; og bringer fram en Brud der ute, en Utvalgt, ut av den gruppen. Og det vil ikke bli en menighetstid til. Filadelfia Menighetstid var Wesley. Og Laodikea Menighetstid er pinseorganisasjonen, som alt sammen går rett tilbake til dyrets merke. Det er Bibelen, som denne broderen sa for et lite øyeblikk siden. Det er sant. Riktig. De er, alle organisasjonene, fordi de nektet å vandre i mer Lys. De organiserte seg og sa: “Vi tror *dette.*” Når Gud gjør noe, undersøk det med Skriften.

⁷⁹ Fariseerne sa: “Vi har Det.” Saddukeerne sa: “Vi har Det.” Men Gud hadde Det! Gud har skrudd på bryteren og vist Lyset. Det ble forkastet slik Det alltid har blitt.

⁸⁰ Den katolske kirke forkastet Luther. Wesley forkastet Luther. Og deretter forkastet også pinsevennene Wesley.

⁸¹ Og i dag forkaster Den Hellige Ånd pinsevevnene. Dere begynner å bli like så formelle og kalde som resten av dem. Alle kan se det. Jeg elsker dere. Dere er det nærmeste Bibelen som jeg vet om, det er derfor jeg er hos dere. Men, hør her, åpne deres øyne og se tiden vi lever i! Det er tid for at bryteren skal slås på igjen, og for at et Lys skal komme på, for å ta ut et Tre. Bibelen sier i Malakias 4: "Han ville sende ut og gjenopprette den opprinnelige Troen som var i folket igjen." Han lovet det. Han har alltid gjort det. Han sendte Sitt Ord, og profetene kom fordi Ordet kom til profetene, og de hadde Ordet og fikk Det til å leve.

⁸² Organisasjonene og tidens systemer forkastet dem i enhver tidsalder, det samme vil de gjøre i dag. Gud er like mye i stand til å oppreise en mann nå i dag som Han var da. Han reiste aldri opp organisasjonene. Spør en hvilken som helst historiker, se ned gjennom historien; når en organisasjon organiserte seg, døde den der og reiste seg aldri opp igjen. Gud taler til individer. Riktig.

⁸³ Og Gud lovet å gjøre det igjen i de siste dager, og det vil Han gjøre. Det Gud har lovet, det vil Han gjøre, å skru på et Lys som kan stadfeste de lovede Skriftstedene for i dag. Jesus sa: "Som det var på Lots dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme." Du viser, du ser hva de gjør. Se på Jehova, hva Han har gjort, vår Far har satt alt på plass.

⁸⁴ Der er Lot der nede i verden, der nede i Sodoma, med all synden, lunken. Det er en budbærer der nede som forkynner for ham også.

⁸⁵ Der er Abrahams gruppe, de Utvalgte som er kalt ut, de som har løftet, som i sannhet venter på Sønnen. Lot ventet også på en sønn, men ikke i den skikkelsen Abraham ventet på ham. Hva skjedde? Rett før det skjedde, kom Gud ned og manifesterte Seg i kjød, og erklærte at Han var Ordet, for: "Guds Ord er skarpere enn noe tveegget sverd og skjelner hjertets tanker og råd." Jesus sa: "Slik skal det være igjen, i Menneskesønnens komme." Disse løftene er Guddommelige, de ble talt av Jesu Kristi lepper. Både himler og jord vil forgå, med De vil aldri forgå. Gud er fremdeles i stand til å oppreise barn for Abraham av disse steinene. Åh, ja!

⁸⁶ Vi er på vei, omtrent som Israel var. Israel måtte samle ny manna hver dag på reisen sin, fordi det falt ny manna. Vi er ikke ment for å leve i Luthers lys, leve i lyset fra—fra Wesley, eller leve i pinsens lys. Vi er i en annen tidsalder, ny Manna.

⁸⁷ Hva skjedde hvis de prøvde å spare på mannaen? Den ble fordervet. Den ville ta livet av dem. Det er grunnen til at vi har så mange åndelig døde, såkalte kristne. De spiser av gjenskinnet fra en annen tid. De spiser manna som allerede er fordervet. Akkurat som agnen på hveten, hvis den ikke går inn i hveten, vil den falle av hveten. Og når Lyset blir forkastet, er det ikke annet å gjøre, å gå tilbake til mørket. Enhver del av natten som nekter å se

Lyset, går tilbake til mørket. Det er det samme i Evangeliet, i hver tidsalder har det vist seg å være slik. Vi lever i den tiden.

⁸⁸ Gårdsdagens manna er fordervet. Jeg hører mennesker si: “Førti år siden, gjorde jeg *så-og-så*.” Det er riktig, men hva med i dag? Hva med menigheten i brann? Vi snakker om i går, hva med menigheten i dag? Hva med deg som et individ i dag? For gårdsdagen vil ikke fungere for i dag. Det var helt i orden i går.

⁸⁹ Luthers budskap var lyset for tiden, som Johannes' var, men det oppstod et større lys. Riktignok var Luther et stort lys, og vi gledet oss over ham for en tid, men det kom et nytt lys som slukket ut hans. Hva det burde ha gjort var å smelte sammen med Det; og Det gikk videre til et fullkomment Brød, utviklet seg videre til den fullkomne Guds Manna. Men hva gjorde de? De organiserte seg. Mennesket har kommet inn i det. I stedet for at Gud leder det, har mennesket og hans systemer kommet inn i det og tilslørt det.

⁹⁰ Åh, dette Brudetreet i dag, det er blitt beskåret. En hvilken som helst gren som ikke bringer fram frukt, blir beskåret. Jesus sa så, Johannes 15. Det er det som har skjedd nå, vi ser at de har blitt kuttet av, beskåret bort.

⁹¹ Husk, selve hjertet av treet er helt i sentrum av treet. Frukten vil alltid modnes, det siste stedet et tre noen gang vil bære frukt, er helt i toppen av det, på grunn av friskheten som kommer fra sentrum, fra livet som er i frøet.

⁹² Det er et Brudetre. Jesus var Bruden, Han var et Tre. De kuttet Ham ned. Han var Livets Tre som var i Edens hage. De kuttet Ham ned og hang Ham på et romersk tre for å gjøre narr av Ham. Hva gjorde Han? Gud reiste Ham opp fra de døde på den tredje dag. Og i dag er det et Brudetre; Det begynte der tilbake i begynnelsen, langt tilbake på Pinsefestens Dag.

⁹³ Hør, dere som tilhører menigheten! Menigheten begynte ikke i Nikea, Rom. Den begynte i Jerusalem, på Pinsefestens Dag begynte Menigheten. Hva gjorde de så? Bare fortsatte å organisere seg; og Gud fortsetter å kutte av grenene. Så organiserte de lutheranerne; kuttet av grenene. Wesley; kuttet av grenene. Pinsebevegelsen; kuttet av grenene. Inntil det har kommet . . .

⁹⁴ Men Gud kommer til å ha et Brudetre! “Alt det gresshoppelarven åt og den fortærende gresshoppen åt, vil Jeg gjenopprette”, sier Herren. Malakias 4 forteller oss at vi vil bli ført tilbake til den opprinnelige Troen slik det var på Pinsefestens Dag, “fedrenes Tro”. Vi tror at det vil komme. Jeg tror det er tid for det nå. Grenene har visnet og tørket inn, og de vil fjerne dem fra Treet, slik at frukten kan vokse fram fra toppen av Treet. Åh, du!

⁹⁵ Alle disse lysene er helt i orden. Menigheten i dag er det lyset, pluss det den har mottatt i dag. Det er for å fullføre høsten.

Som vi kan se, er Treet selv, eller . . . Hveten må modnes med Lyset, vokse opp fra et blad til et korn, og videre fra et korn. Det modnes med Lyset. Lys fra andre tidsaldre bare vitner om denne tidsalderen. Luthers lys vitnet om—om Wesley's lys. Wesley vitnet om pinsens lys. Det er det samme lyset, som bare modnes videre av Lyset. Om bare folket kunne se det!

⁹⁶ For en stund siden leste jeg en liten artikkel, der det stod at dronningen av England, (ikke den nåværende dronningen) den andre dronningen, hadde besøkt en papirfabrikk som laget så vakkert papir. Og da sjefen på fabrikkens samtalte med henne, viste han henne rundt. Hun ønsket å se hvordan det vakre papiret ble lagd. Han tok henne med og viste henne alle de store pressene og slikt. Og på den tiden lagde de papir fra filler. Vi husker det godt. Så gikk han inn i et rom og åpnet døren, og der var det ikke annet enn en haug med filler. Dronningen sa forbauset: "Hva er disse skitne tingene?"

⁹⁷ Mannen som . . . fabrikkens sjefen sa: "Det var klær i går. Ser du, det har blitt skittent. Vi kaster det ikke bort, men det er morgendagens papir."

Hun sa: "Jeg forstår ikke dette."

Han sa: "Du vil forstå det i morgen."

⁹⁸ Så da de førte disse fillene gjennom pressen, gjennom en bestemt renseprosess, og—og en bestemt ting det måtte gå igjennom, en prosess; da det kom ut, var det vakre papirark. Sjefen tenkte han ville vise dronningen noe som hun ikke visste. Han satte hennes profil på det, og trykte den på dette vakre papiret. Da dronningen mottok det, så hun sin egen profil i det som var skitne filler i går, fordi det hadde gått igjennom en bestemt prosess.

⁹⁹ Åh, hvis Luther, Wesley og alle de andre kunne se det, at gårdsdagens ting bare kan brukes når det går igjennom en prosess! Når Den Hellige Ånd åpenbarer Lyset, fra rettferdiggjørelse til helliggjørelse, til dåpen i Den Hellige Ånd, og nå den siste timen av Kristi Komme; det har profilen i seg, ikke av dronningen, men av Himmels Konge som fremstiller Seg Selv, etter som menigheten stadig mer har kommet i mindretall, siden tjenesten må være den samme slags tjeneste som Han hadde.

¹⁰⁰ De som døde i Luthers tidsalder, nede ved foten av pyramiden for eksempel; ikke en pyramidelære, men bare som et forbilde.

¹⁰¹ Pyramiden er så perfekt, hvis noen av dere har vært der. Du kan nesten ikke stikke inn et barberblad. De—de brukte ingen mørtel i den, så langt vi vet. Arkitekturen var så fantastisk! Nå, de manglet toppstenen. De vet ikke hvor den er. Nå når toppstenen vender tilbake, vil den være akkurat som resten av dem, den vil passe perfekt sammen med stenen som ble avdekket.

Hvis du skulle sette toppstenen på den, måtte det være på den måten.

¹⁰² Og når Jesus vender tilbake, vil Han finne en Menighet som er rensset, uten plett og lyte, og det vil være den samme tjenesten Han hadde. Det vil bringe Toppstenen tilbake.

¹⁰³ Det er som skyggen av hånden min her. Det er en skygge, bare at den blir mørkere etter hånden min blir mer . . . Det er en negativ *her*, en positiv *her*. Som en negativ og positiv blir den tettere; mørkere, mørkere, mørkere, og til slutt smelter den sammen, og det negative og positive blir ett.

¹⁰⁴ Det er når Menigheten og Kristus forenes sammen, som en Brud, med den samme Ånd som var i Ham vil være i Henne; når Menigheten kommer fra rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd, inn i de siste dager, og hun slipes nå til for Herrens Komme.

¹⁰⁵ Åh, ikke vær den grove delen av Det, pinsevennbrøder. Strål fram med Ordet og tro hver del av Det. Ikke gå inn i disse ismene og slikt, slik vi ser finne sted i dag. Vær ikke forundret over det, fordi Toppstenen kommer og roper: "Abba, Far", ganske snart: "Min Gud! Min Gud!" Ja, jeg tror det av hele mitt hjerte.

¹⁰⁶ Ser dere det? Vet dere hva jeg mener? Det er Kristus som nå tar gårdsdagens filler, lutheranerne, metodistene, presbyterianerne og så videre, og Han putter det gjennom en prosess. Hva slags prosess? En prosess av Den Hellige Ånd; hva de hadde og mer; danner det inntil Han får trykket Sitt Eget bilde, når Menigheten og Kristus forenes til ett. Gud, gi det! Jeg stoler på at dere ser det. Hvis dere ser det . . .

¹⁰⁷ Det minner meg om en historie om da den—den store walisiske vekkelsen pågikk. Noen mektige menn her i nasjonen tenkte de ville reise over og se den walisiske vekkelsen, hva som fant sted. Og de reiste over for å finne ut, for å se hva slags bygning den ble holdt i. Da de kom til Wales, gikk de omkring, begynte å spørre seg rundt om hvor bygningen var. De så en lykkelig liten politimann som stod på hjørnet med den lille capsen sin på seg, og svingte klubben sin rundt og rundt på den måten. Og så gikk disse mennene bort til ham og sa: "Sir, kunne du fortelle meg hvilken bygning den walisiske vekkelsen blir holdt i?"

¹⁰⁸ Han sa: "Ja, sir, jeg er den! Jeg er den!" Hvorfor? Han strålte fram gleden og Lyset fra den walisiske—walisiske vekkelsen inni seg.

¹⁰⁹ Det samme burde pinsemenigheten i dag spørre seg: "Hvem er Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig?" Hans Evangelielys burde stråle fram med Ordet for denne tidsalderen, åpenbare Jesus Kristus for nasjonen, akkurat som det var da.

¹¹⁰ Han var så fylt av den walisiske vekkelsen at han var den walisiske vekkelsen.

¹¹¹ Vi burde være så fylt av Kristus inntil vi—vi reflekterer Ham i kraften av Hans Ord som er tildelt oss i denne tid. Brødre, synk ikke ned i verdens ting, ikke, disse bekymringene som tar dere bort. Hold dere til Evangeliet. Følg med på hvert Ord! Ikke gå tilbake til hva en eller annen fader sa. La oss akkurat nå gå til hva Jesus sa skulle finne sted i denne tid. Ja, sir. Det er meningen at vi skal være Lyset i denne tidsalderen og manifestere Evangeliet. Luther var hans lys. Wesley var hans lys, pinsen var hans lys. Men vi er lengre oppover veien nå, vi kommer inn i Bruden, utkalt, de Utvalgte. Husk, hvis du er det, er du akkurat som den politimannen, han hadde Den i seg.

¹¹² Husk, dette er den syvende menighetstid, Laodikea Menighetstid. Ifølge Åpenbaringen 3, forkastet de Kristus. Av alle menighetstidene som ble nevnt i Bibelen, så var Laodikea Menighetstid den verste av alle sammen. Den avviste Ham, forkastet Ham, satte Ham på utsiden.

¹¹³ Så dere måneformørkelsen her om kvelden, før paven dro over til Roma, fra Roma til Jerusalem? Jerusalem, den eldste menigheten; månen er et bilde på menigheten, reflekterer alltid lyset fra solen i solens fravær, og den ble formørket. Jeg tegnet det på tavlen her for tre eller fire år siden, og viste menighetene i hundrevis og tusenvis av hjem over hele nasjonen. Hva var det? En skygge. Første gang en pave noen gang reiste hit, kom i—i Paulus' navn og så videre, reiste ned gjennom de stedene; måtte velsigne elven for å krysse den, og så videre. Hvorfor trenger elven velsignelse?

¹¹⁴ Hva er i veien med denne menighetstiden som vi lever i i dag? Kan dere ikke se det? Gud kunngjør det på himmelen, kunngjør det i Sitt Ord, kunngjør det i avisen, kunngjør Det iblant folket? Kan du ikke åpne øynene dine og se tiden? Det er de som vitner om Sannheten. Dette er Lyset for tiden.

¹¹⁵ Følg med på den store felleskirkelige bevegelsen, som går inn i dette rådet der oppe nå, og danner dyrets merke i Åpenbaringen 17, nøyaktig hva det sa det ville gjøre. Skal dere pinsevenner gå med på det og gå inn i det? Tiden for å bryte igjennom har kommet.

¹¹⁶ Nå er det tid for å reise seg og trimme lampen, og skinne med Jesu Kristi Evangelium og Kraft.

¹¹⁷ Jeg vet dette er upopulært, siden mange av mine venner blant pinsevennene har sittet sammen med paven og slikt, og sier de følte: "En veldig åndelig atmosfære." For meg er det—er det galt. Det er imot Bibelen. La Guds Ord være Sannheten. Ja, sir. Nå er tiden inne. Vi ser disse store bevegelsene som skjer i . . . Åh, det ser fint ut for det naturlige øyet, ja visst.

118 Kaifas trodde blindt på det han gjorde kjent for prestene på den tiden, hele den tiden. Men Jesus var Lyset som gjorde Ordet levende, men rådene deres og så videre, hadde forblindet deres øyne for Det. Han sa: “La dem være i fred; når de blinde leder de blinde, vil de alle falle i grøfta.”

119 Vi er tilbake til den tiden igjen, brødre og søstre. Vi er tilbake til den tiden igjen. Legg merke til det. Hvorfor? Samme grunn.

120 Vi ser at dis—disse store lysene som vi har levd under i tidligere tider, de var helt i orden, vi har ikke noe imot dem. Men denne Laodika Menighetstid, vær forsiktig, husk, dette er da Kristus ble forkastet. Og det er nøyaktig det som skjer nå.

121 Dette store rådet har vært i virksomhet for å forene alle protestantene sammen, denne felleskirkelige bevegelsen. Og hva gjør det? Det formørker selve Ordet, og Ordet er Kristus. Hvordan kan de gjøre det? Mens Christian Science og United Brethren og mange av menneskene i de andre store organisasjonene, noen tror på jomfrufødselen, noen ikke, noen tror på *dette* og *det*. Hvordan kan du forene deg med vantro? “Hvordan kan to gå sammen uten at de er enige?” Kom ut fra dem og vær atskilt, og ta Guds Hellige Ord og hold fast ved Det.

122 Jesus Kristus er forpliktet til å manifestere Sitt Ord. Det vi trenger i dag er at Malakias 4 kommer på scenen. En annen profet vil stå fram i Herren Jesu Kristi Navn, og vil bringe fram nøyaktig det Han lovet å gjøre. Så vil menneskene forblindet ta avstand fra Det og gå rett inn i mørket, slik de alltid har gjort.

123 Følg med nå, vi ser at det er nettopp derfor de forkaster i dag, menighetene forkaster Budskapet, korsfester Ordet, tar bort Ordet. Og hvis du ikke er en del av det, kan du ikke engang—kan du ikke engang ha din egen menighet. De vil stenge den. Du er nødt til å komme inn i det. Hvis du ikke gjør det, vil de stenge den. Så hva med det? Åh, stå for Det som er rett! Husk, det er nesten som på tiden for korsfestelsen.

124 Falskt lys forårsaket det største—det største ranet verden noen gang har hatt, i England, for ikke lenge siden. Det største ranet som noen gang ble begått, ble gjort ved falskt lys. Ranet på syv millioner dollar, ble gjennomført ved hjelp av falskt lys som forsinket toget, og Scotland Yards klarte ikke å finne mannen. De kom seg unna med det, så snedig. Det ble kjent som det største ranet som noen gang ble begått av tyver, i det naturlige. Det er det største ranet som har skjedd i verden.

125 Og det største ranet som noen sinne ble begått mot Jesu Kristi menighet, blir gjort ved falskt lys, et gjenskinn fra en eller annen tidsalder, og forkaster Lyset som er forutsagt for denne tidsalderen. Amen. Falskt lys, et gjenskinn fra gårdsdagen! Gå ikke i gjenskinnet fra gårdsdagen. Gå i varmen fra Sønnen i dag. Trekk deg ikke ned i en denominell skygge og si: “Miraklenes dager er forbi.”

126 Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror: i Mitt Navn skal de kaste ut djevler, de skal tale i tunger. Disse tegn skal følge dem.”

127 De sier: “Det var helt i orden for apostlene; ikke for oss.” Det er et gjenskinn.

128 Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror, for hele verden.” Ja, sir.

129 Nå, hva er i veien? Å vandre i et gjenskinn, det har forårsaket det største ranet, det har fjernet Kristus fra menigheten. Ser dere, hvordan kan Kristus manifestere Seg Selv i et Ord som er lovet for i dag, ved noen kalde læresetninger fra gårdsdagen? Det varmer ikke Frøet. Nei, sir. Menighetens største ran!

130 Varm? Og husk, det kalde læresetningslyset kan ikke modne Frøet i dag. Det forneker Frøet. Det er tåken som ligger over jorden, tett og ugjennomtrengelig. Tiden er inne for at Gud skal reise Seg og skru på Lyset igjen, for å bringe Sitt Ord til liv. Ja visst, Lys! Den kalde læresetningen vil ikke modne Kornet. Det vil den så visst ikke.

Og husk, sivilisasjonen har reist med solen.

131 Som jeg fortalte dere i begynnelsen, må jeg se på lignelser, måten naturen fungerer på. Jeg har ikke utdannelsen til å gjøre det; jeg vil ikke ha det. Jeg ville heller ha det jeg har, enn all utdannelsen i verden. Jeg har Jesus Kristus. Jeg ser Ham leve Sitt Ord hele veien, og det er alt jeg trenger å vite.

132 Og hvis en mann er født av Guds Ånd, vil han granske Skriften for å se om Den har svaret for i dag. Svaret for i dag er Kristus. Kristus er Ordet. Når Ordet kommer til liv, viser det Lyset som er lovet for i dag. I denne mørke Laodikea Menighetstid er det bare noen få: “Så mange som Jeg tar imot, tukter Jeg, irttesetter Jeg. Omvend dere”, sa Jesus, “og vend om”. Vend om til Ordet. Han er Ordet. Kom til Ham. Ja, sir.

133 Følg med på Lyset. Det kom fra øst og går vestover. Vi er på vestkysten. Det hadde tre stadier, ikke sant? Det hadde tre stadier. Det krysset vannet tre ganger. Fra Paulus, og over Middelhavet, kom inn i Tyskland, Tyskland lyste opp med Luther; krysset Den engelske kanal, over til De forente stater og nå . . . over til—til England; deretter England, Det kom over Stillehavet, til De forente stater. Og det har banet seg vei gjennom Luthers budskap, videre gjennom inntil den siste delen av Det er her på vestkysten igjen.

134 Og fra modningen av kornet, helt tilbake fra Luther, hele veien ned gjennom tidsalderen, burde det nå være fylden av Evangeliet, Guds Kraft til å modne. Lyset som er manifestert gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, pinsetidsalderen, burde modne Brudetreet for Herren Jesu Kristi Komme; så Kristus kunne bli manifestert i Sin Menighet som én Person,

Ham og Hans Hustru, Ham og Hans Brud. Amen. Dette er tiden vi lever i. Dette er Lyset for tiden. Vandre i Det! "Bli frelst, alle jordens ender."

¹³⁵ Menighetsskinnet i denne tiden var veldig forførende, sa Jesus i Matteus 24. Han sa: "Det ville forføre selv de utvalgte om det var mulig." Ser dere, Luther ville ikke forføre . . . Luther kunne ikke forføre en metodist. En metodist kunne ikke forføre en pinsevevner. Det er riktig, ser dere, men hva med Bruden? Det er det som forblinder pinsevevnerens øyne. Ja. Ser dere, dere gikk tilbake til læresetningen deres, til systemet deres, organiserte dere, og fikk en gruppe menn til å fortelle dere hva dere skulle gjøre.

¹³⁶ Bibelen lover disse tingene. Vi trenger menn og kvinner som er fylt med Guds Ånd.

¹³⁷ Hvis du sier at du har Guds Ånd i deg, og Gud gir et bestemt løfte Her inne, hvordan kan Den Hellige Ånd avbryte Det og si: "Vel, det var kanskje bra for en annen tidsalder. Vi tror Det ikke på den måten"? Det er ikke Den Hellige Ånd.

¹³⁸ Det mennesket som er fylt med Gud, ham og Ordet er ett. Ja visst, det er det. Det er et produkt av en forening, en forening mellom Gud og menneske.

¹³⁹ Hvordan kan en kvinne, som er gift med en mann, gjøre det motsatte av de tingene som han vil at hun skal gjøre? Hvordan kan vi flørte med verden og denominasjoner og organisasjoner og forkaste Lyset for tiden? Hvordan kan det skje, broder og søster? Med gudelig kjærlighet og respekt for hver enkelt av dere, hvordan kan vi akseptere disse tingene? Hvordan kan vi høre på det? Det faller rett tilbake på oss selv igjen.

¹⁴⁰ Ikke fordøm lutheranere; for de fordømte katolikkene. Ikke fordøm Wesley; for han fordømte lutheranerne. Ser dere, på den måten, når du fordømmer Det som hender i dag og vender deg fra Det; når du ser menighetene deres gå inn i denne store felleskirkelige bevegelsen, og så videre som det, leder dere, alle sammen, inn i dyrets merke, og dere har fått det. Mange ærlige hjerter går rett inn i det.

Du sier: "De er gode mennesker, hellige mennesker."

¹⁴¹ Det samme var prestene. Hvis jeg måtte velge Jesu Kristi hellighet, eller Åndens frukter, mange av dere har snakket om dette . . . Nå, ikke for å ringeakte det. Jeg tror hvert Ord av det.

¹⁴² Mange sier: "Åh, jeg talte i tunger. Jeg har Den." Det er ikke Den. Nei, sir.

Mange av dem sier: "Åndens frukt, det er Den." Er Det?

¹⁴³ La oss stille Jesus for retten (Gud, tilgi meg) for et øyeblikk. La oss føre dere inn, og jeg vil være presten. Jeg vil si til dere: "Denne unge Karen som har kommet til byen, som kalles Jesus fra Nasaret. Ikke hør på Ham. Vi tror på Åndens frukt. Hør nå

her, den vennlige, gamle presten deres. Han, bestefaren hans, oldefaren hans, alle var prester. Han ofret hele sitt unge liv. Han bodde på presteskolen. Han så, han trodde, han—han hadde gjort alt de noen sinne hadde lært ham. Han kjenner Skriften fra A til Å. Han skriver Den selv til og med. Skriver Skriftene selv, de skriftlærde gjør det. Og her er han, en stor mann! Dere vet han er det.

144 “Hva skjedde da moren din fødte deg? Hvem stod ved sengen din? Den vennlige, gamle presten. Da mor og far var i ferd med å skille seg, hvem la armene rundt begge to og ledet dem tilbake til Gud? Den vennlige, gamle presten. Ja.

145 “Og her krever Jehova et lam som et offer for synd. Forretningsmennene, de bor i byer her og de—de selger tingene sine og så videre, sine produkter og varer, og alt de har å selge. De aler ikke opp lam. Og hva gjorde prestene? Lagde en liten handelsbod der oppe, for at de kunne selge lam, slik at denne mannen kunne gå inn og rense sjelen sin for Jehova.

146 “Hva gjorde denne karen, Jesus fra Nasaret? Hvilken kirke kom Han fra? Hvilken denominasjon tilhører Han? Hvilket medlemskort? Vi kommer til å sparke Ham ut. Vi vil ikke ha noe med Ham å gjøre, for Han fordømmer oss alle sammen. Hva gjorde Han? Han går opp dit og tar det hele, stedet der mennesker prøver å få frelse for sine sjeler, menigheten”, som vi ville kalle det i dag, dere som er åndelige: “Han veltet bordet, kastet vekslepengene til side; tok tau og flettet dem sammen, og jaget dem ut; og kalte den gudfryktige, gamle presten deres, ‘djevlels sønn’, den vennlige, gamle mannen som lånte deg de pengene da du var i vanskeligheter.

147 “Hvem kommer til å være hos deg og begrave deg når du er død? Den vennlige, gamle presten. Han har Åndens frukt. Men har denne Jesus fra Nasaret Åndens frukt?”

148 Du kan ikke bedømme det ved tungetale, heller ikke kan du bedømme det ved Åndens frukt. Men det er en manifestasjon av Guds Ord, brakt til Liv. Det er Lyset som gjør det.

Den som vandrer i Lyset! Jesus Kristus bygde ikke på tungetale, selv om Han gjorde det. Han var ikke Åndens frukt, selv om Han viste det. Du kunne ikke bedømme ved det. Men Han trodde og understrekte Det, og Gud levde ethvert Løftesord for den tiden gjennom Ham. Det er Lyset for tiden. Det er bevist.

149 Når en mann forteller meg at Den Hellige Ånd i dem fornektet at Guds Ord er slik, så er det noe som er galt med det. Det er noe galt med presteskolene våre, og så videre, når de lærer menneskene all denne hjernevaskede teologien og den slags i dag. De mennene ville gjort det samme imot Guds Ord, og ledet dem rett inn i det felleskirkelige slakteriet der nede, ja, så visst er det galt.

150 Jeg taler det i Herrens Navn! Følg med og se om Det ikke er sant, Lyset, Lyset for tiden!

151 De kalde læresetningene kan aldri bringe fram en høst. Vi må ha en Menighet som er rensert i Lammets Blod, og bli ett med Ordet, være Menigheten.

152 Menighetenes falske lys i denne tid er veldig forførende, sa Jesus, “nesten de Utvalgte om det var mulig”. Bare de Utvalgte! “Men som det var på Noahs tid, da åtte sjeler ble frelst, slik skal det være i Menneskesønnens Komme.” Veldig, veldig få vil bli frelst på den tiden.

153 Hva gjør det? Det leder rett til slakteriet. Vi ser det i dette nåværende mørket som vi lever i. Jeg avslutter med å si dette. I dette nåværende mørket som vi lever i, denne tiden som vi nå lever i, når Lys slukner ute på himmelen, så slukner Det her iblant, foran, for å vise oss; vist ved Bibelen, i de Syv Segl, hva som fant sted. Og her kunnngjør Gud det rett på himmelen, kommer rett ned og kunnngjør det på jorden. Og menighetene går rett inn i det!

154 Hvem vil frelse den lille Bruden som holder Ordet da? Hva kommer til å skje med Henne når Hun blir stengt ute i kulden, helt alene? Hun vil ikke være kald, det stadfestede Ordet for denne tid. Åh, ja. Det er som en . . .

155 Det er forvirrende, jeg vet det er det for folket, å bare se menigheten si: “Vel, det er nesten det samme.” Jesus sa det ville være på den måten. Det ville det bli inntil: “Det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Åh, ja. Ja, sir.

156 Bare minner meg om en kar i Florida for ikke lenge siden. Han snakket, sa han hadde en Chevrolet-bil som hadde streiket for ham i Florida, og sa at han tok den til verkstedet. Og denne mekanikeren arbeidet der, og han fikk satt alt på plass, men han klarte ikke å få den til å starte. Han brukte all sin kunnskap på det. Han hadde byttet ut mange deler, men av en eller annen grunn fungerte den fremdeles ikke. Og han klarte ikke å få startet den. Han bare fortsatte å prøve om og om igjen. Den lille mekanikeren var nervøs, løp omkring over hele bygningen, og hentet forskjellige ting.

157 Og mannen som stod der sa: “Jeg venter på bilen min, sir. Jeg er sent ute. Klarer du det ikke?”

158 Han sa: “Jeg gjør alt jeg kan”, veldig nervøs og holdt på. Og han fortsatte.

159 Akkurat da kom det en velkledd herremann bort og så på ham en liten stund, og han sa til mekanikeren, etter at han hadde latt ham stange hodet i veggen en liten stund, han sa: “Hvorfor rører du ikke bare denne? Du får ikke strøm.”

160 Så sa han: “Jeg tenkte ikke på det.” Så bare skrudde han på den lille bryteren, hva enn det var der, og han slo på strømmen, bilen startet.

161 Han snudde seg rundt og sa: “Hvem er du?” Vet dere hvem han var? Sjefsingeniøren for—for General Motor. Han hadde lagd den. Han hadde designet den.

162 I denne tid, broder, når vi lurer på hva som er galt med vekkelsen vår, hva er galt? Vi har materialene og alt, vi har mekanikken, men hvor er Dynamikken? Det er det vi trenger, vi har mekanikken, men hvor er Dynamikken? Det er det vi trenger for å bevege Jesus Kristus på scenen. Hva er galt? Jeg sier dere, det er En her i dag, halleluja, som heter Den Hellige Ånd, som kan bevege Dynamikken. Han er Dynamikken for mekanikken.

163 Vi står i dag, vi pinsevenner, som en av de største menighetene i nasjonen, tusener på tusener blir tillagt hvert år, men hvor er Den Hellige Ånd? Vi har tatt imot det ved tungetale, og vi har sett hvordan det har utspilt seg. Metodistene tar imot det ved roping. Luther tar imot det ved tro, og så videre som det. Det er ikke Det.

164 Det er Ordet! Det er Ordet som skrur på, Lyset skrur på mekanikken og de blir Dynamikken. De er Dynamikken, når Dynamikken, når Dynamikken kommer til mekanikken. Det får det hele til å rulle. Det er riktig. Ta Ordet. Hvis det er en liten ting som mangler i Det, vil det ikke starte. Legg til side alt som tynger, enhver isme, enhver læresetning, slik at Dynamikken, Den Hellige Ånd kan strømme gjennom Ordet og stadfeste Ordet som er lovet for denne tid; da vil Guds mektige Menighet reise seg som et jettrevet fly, ta av til himmelen for å møte sin Mester. Det er helt riktig. Så lenge vi ikke gjør det, vil det ikke fungere. Det er hva det handler om. Ja, sir. Hvem vil gjøre det? Hvem vil holde seg til det i denne tiden som vi tenker på? Husk, husk, broder.

165 Nå, det minner meg om en annen liten historie. Ikke for å gå tilbake til historier, men en venn av meg var i Carlsbad, New Mexico, da vi var der og holdt et møte oppe i Carlsbad. Og det var en gruppe mennesker som gikk ned i en grotte.

166 Åh, jeg—jeg har aldri likt sånt, der nede hvor det er dypt, og omtrent en mile under jorden. Jeg, jeg er fornøyd her oppe. Så, de gikk ned gjennom der. Jeg ønsker å gå høyere, ikke lavere. Så jeg . . .

167 De hadde med denne karen, gikk ned dit. Og denne mannen er en venn, og den lille jenta og den lille gutten hans gikk ned sammen med dem. Og—og gikk langt ned til en stor kjeller, åh, jeg antar det var hundrevis på hundrevis av fot under jordens overflate, gikk ned dit. Og mannen der ved lysbryteren skrudde helt plutselig [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] av lyset. Og det ble så svart og mørkt at du ikke engang kunne se hånden din bevege seg foran ansiktet ditt. En liten jente, en liten ting,

ble skikkelig redd. Hun begynte å skrike av full hals: “Åh, det er mørkt! Det er mørkt! Det er mørkt”, ropte hun hysterisk.

¹⁶⁸ Den lille broren hennes stod der. Han ropte ut i mørket, han sa: “Ikke vær redd, lillesøster, det er en mann her som kan skru på lyset.”

¹⁶⁹ Halleluja! Hva skal den lille Menigheten gjøre? Vær ikke bekymret. Det er en Mann her i dag som kan skru på Lyset, det er Herren Jesus Kristus. Åh, ja. Herren Jesus Kristus!

¹⁷⁰ Husk, de blinde . . . de—de rike mennene på tiden da Jesus ble født, de ble ikke forvirret og forblindet av Jerusalems falske lys da de kom dit og spurte etter Ham. Deres teologi—teologi kunne ikke forklare det. Men da de vendte seg bort, fulgte de Den til det Evige Livs Lys.

¹⁷¹ Dere forretningsmenn i dag, ikke se på de falske lysene fra disse organisasjonene, men hold fast ved Ordet. Det leder dere til Lyset. Vær ikke redd lille søster, det er en Mann her som kan skru på Lysene. Det er en Kristus her som kan få Ordet Sitt til å leve akkurat slik Han gjorde da, stadfeste Seg Selv at Han er den samme i går, i dag og for evig. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

La oss reise oss.

¹⁷² Jeg har femten minutter før det er på tide å gå til det neste møtet. Vil dere løfte deres hender og si: “Gud, skru lyset på meg denne formiddagen. Jeg tror Ordet. Jeg tror på mekanikken. Sett på Dynamikken i meg, Herre”? Løft hendene deres og rop ut til Ham: “Herre, skru på Lysene!” Det er en Mann her som kan skru på Lysene. Vi er døde i kommunisme, og oppspist av alle slags organisasjoners gresshopperarver, men det er en Mann her som kan skru på Lysene. Den Mannen er Den Hellige Ånd Selv, Jesus Kristus manifestert i Ånden!

¹⁷³ Herre Jesus, berør hver enkelt av disse hendene; ikke bare hendene, men gå nedover armen til hjertet og skru på Lyset fra Evangeliet. I Jesu Navn!

SKRU PÅ LYSET NOR64-0125
(Turn On The Light)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag morgen den 25. januar, 1964, på Full Gospel Business Men's Fellowship International sin frokost i Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org